

[N. Chr. Christensen.]

ficeret Arbejdskraft, naar man kan byde paa den i vor Tid saa eftertragtede Frihed —, har Medaillen alligevel sin Bagside, som kan give Anledning til Betæneligheder, fordi Problemet nu engang ikke er saa ligetil, som man vil give det Udseende af.

Spørgsmaalet bliver derfor, om ikke de nugældende Fordele er for store, om ikke denne Lukkelov i et for urimeligt Omfang gaar ud over Forbrugerne, fordi Friheden er gaaet ud over det rimeliges Grænse, og om ikke Ordningen ogsaa national-økonomisk har gjort Skade ved, at Produktionen gaar ned, Indtægterne formindskes, og vore Provinsbyer har faaet et helt andet Ansigt end tidligere. Tidligere var Provinsbyerne Lørdag Eftermiddag prægede af Landboernes Besøg og Købelyst, af Arbejdernes Besøg i Butikkerne. Hen under Aften gik Rutebilerne som lysende Kiler ud over Oplandet. Nu er de samme Byer prægede af en Stilhed, der kan virke forstemmende. Det pulserende Liv stopper som ved et Trylleslag Kl. 13. Butikkerne stænges, Lysene er ikke tændt, den særlige Lørdageftermiddagsstemning over Provinsbyernes Strøggader er borte, og det samme er vel ogsaa Tilfældet her inde i Hovedstaden. Efter Loven skulde Lukningen jo først finde Sted Kl. 14, men i de fleste Byer er Forretningsfolkene blevet enige om at lukke Kl. 13 af Hensyn til Personalets Frokost, som saa udskydes den Time, der vindes imod Lovens Hensigt. Det er et yderligere Minus for det nødvendige handelsmæssige Samvirke mellem By og Land.

Det er givet, at denne Ordning, som først og fremmest tilsigter at skabe Orden i Lukkeviraret, har virket mod sin Hensigt, og at den for tidlige Lørdagslukning sætter et Skel, der skaber Misfornøjelse og Misundelse mellem de forskellige Befolkningslag. Husmødrene i By og paa Land faar ikke og kan aldrig faa en saadan Frihed, og ikke uden Grund spørger de, om de ikke er lige saa nyttige Medlemmer af Samfundet. Paa Landet kan man ikke give Medhjælperne den samme Frihed, som opnaas i Byerne, og dette bidrager til, at mange unge fra Landet søger Beskæftigelse i Byerne i Stedet for at blive paa Landet, et Forhold, som er til Skade ikke alene for Landbruget, men for Samfundet, der lider under den alt for voldsomme Forskydning fra Land til By. Ogsaa de selv-erhvervende Kvinder er daarligt stillede. Naar de kommer hjem fra Arbejde, faar de ikke Del i Lørdagens store Tilførsler, for da er Butikkerne lukkede. Derfor op-

lever man i mange Industrier, hvor der er beskæftiget kvindelige Arbejdere, at man har svært ved at faa den kvindelige Arbejdskraft frem om Lørdagen. Der er paa denne Dag en meget stor Forsømmelsesprocent, og det bidrager til at nedsætte Produktionen. Hvis jeg ikke husker meget fejl, har det nuværende højtærede Medlem af Regeringen, Fru Fanny Jensen, ved en Lejlighed fremsat lignende Synspunkter, og jeg haaber derfor paa Bistand fra Regeringens højtærede kvindelige Medlem til at faa en fornuftig Ændring af Lukkeloven, naar den nu forhaabentlig om et halvt Aar kan tages op til en virkelig Revision.

Den Nedsættelse af Produktionen, jeg omtalte, kan blive af skæbnesvanger Betydning, netop paa en Tid, hvor det er en Livsbetingelse for Landet at faa Produktionen sat i Vejret, hvilket som bekendt i andre, ogsaa socialistisk styrede Lande, ikke sker ved kortere, men ved længere Arbejdstid. En faldende Produktion giver os ikke alene mindre til Eksport, men giver ogsaa mindre Omsætning for Handelsstanden. Mange Detailhandlere er ogsaa klar over, at en for tidlig Lørdagslukning nedsætter deres Omsætning, for i mange Butikker er det netop saadan, at der om Lørdagen er særlig store Omsætningsmuligheder, men ofte kommer Varerne først op ad Formiddagen, og saa skal man afvikle Handelen i Løbet af et Par Timer. Det siger sig selv, at en saadan Ordning er urimelig, og at der ikke kan fortsættes paa den Maade ind i Fremtiden.

Lukkelovens Berettigelse kan efter min Opfattelse ikke diskuteres; der skal være ordnede Forhold med Hensyn til Lukketiderne her i Landet. Derimod kan Tidspunktet for Lukningen diskuteres, og Meningen med disse Betragtninger er at vinde Tilslutning til en mere smidig Udformning, saa ensidige Synspunkter ikke lægges til Grund. Man maa tage Hensyn til Oplands-handelen i en By, man maa tage Hensyn til Forbrugernes Interesser, til Landboernes Interesser, til de produktionsmæssige Forhold, og saa maa man prøve paa at koordinere disse Interesser med Købmændenes og Medhjælpernes Forhold. Jeg er klar over, at det ikke er let, men det maa kunne lade sig gøre.

Desværre sker der ikke noget ved Lovens Revision denne Gang; der er jo kun indføjet en Bestemmelse om, at der skal holdes aabent længere, end der ellers skulde, paa Dagene foran nogle Helligdage. Vi kan indse, at det er umuligt, naar Loven skal vedtages inden 1. December, at faa